

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak n^o. AWB 07/20801 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 5 juni 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 mei 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 juni 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 19 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

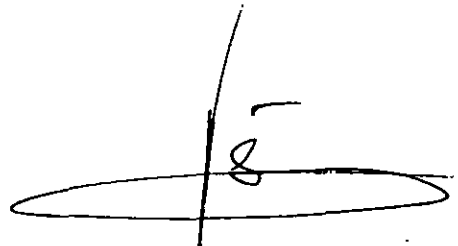
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 juni 2007

53-550.

Verzonden: **28 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across the middle and a small 'S' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

ivp

Postadres Postbus 2287
1000CG AMSTERDAM

Regio Amsterdam-Amstelland
Korpsonderdeel 13 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door J. Visser
Telefoon 020-5596181
Fax 020-5596280
/-nummer / Zaak : / Zaak - 18/05/2007
Datum 18/06/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Amsterdam-Amstelland	
Dossiernr.	0404.02.0509
Uitd ontvangstdatum:	
Briefnr.	
IND ontvangstdatum:	21 MEI 2007
Registratie in INDIS	naam m.d.w. Wba
datum:	21-5-07
Invoor naam m.d.w.	
controle	datum:
	unit:

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Jacques Visser, brigadier van het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Marokko
Nationaliteit(en) : Marokkaanse
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- onvoldoende middelen van bestaan heeft

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Amsterdam

V.nr.

Pagina 1 van 2

Datum : 18/05/2007
Tijd : 11:00 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
J. Visser

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

5 JUN 2007 15:22

NR. 7254 P. 2/4

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/20801

V-nr.:

inzake: geboren op 1 , van (gestelde) Marokkaanse nationaliteit,
verblijvende in het Detentiecentrum Zeist te Soesterberg, eiser,
gemachtigde: mr. J.G. Wattilete, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. W.J. Rohlof, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 18 mei 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepsschrift van 18 mei 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 29 mei 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig F.K.H. El Madni, als tolk in de Arabische taal.

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.

Een eerdere inbewaringstelling van eiser is op 10 februari 2005 opgeheven, omdat geen zicht op uitzetting bestond. Andere inbewaringstellingen zijn op 22 augustus 2006 en op 19 februari 2007 opgeheven. Daarbij is aangegeven dat andere belangen zouden prevaleren. Aannemelijk is dat deze opheffingen ook hebben plaatsgevonden omdat geen zicht op uitzetting bestond. Thans zijn door verweerder geen nieuwe feiten en omstandigheden aangevoerd op grond waarvan kan worden geoordeeld dat wel zicht op uitzetting bestaat. Dat het onderzoek bij de Marokkaanse autoriteiten is afgesloten duidt er eveneens op dat geen zicht op uitzetting bestaat. Verweerder heeft reeds eerder

5. JUN. 2007 15:23

NR. 7254 P. 3/4

AWB 07/20801

2

overwogen om eiser bij de Egyptische autoriteiten te presenteren, maar heeft geen concrete stappen in die richting ondernomen.

Verweerder heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.

De voorgaande inbewaringstelling is opgeheven naar aanleiding van een belangenafweging, niet omdat geen zicht op uitzetting zou bestaan. De gronden voor de huidige inbewaringstelling zijn niet betwist. Een eerder voornemen om eiser bij de Egyptische autoriteiten te presenteren heeft geen doorgang gevonden. Verweerder overweegt om eiser nu alsnog bij voornoemde autoriteiten te presenteren. Er is geen sprake van dat de vorige inbewaringstelling is opgeheven wegens een gebrek aan zicht op uitzetting. Een onderzoek bij de Marokkaanse autoriteiten is op 19 februari 2007 afgesloten. Mogelijk zal een nieuw onderzoek bij de Marokkaanse autoriteiten worden gestart.

De rechtbank overweegt het volgende.

De gronden voor de inbewaringstelling van eiser zijn niet betwist.

Blijkens het bericht van opheffing van 19 februari 2007 is de aan eiser op 22 oktober 2006 opgelegde maatregel van bewaring opgeheven omdat andere belangen prevaleren. Eiser stelt zich op het standpunt dat voornoemde opheffing heeft plaatsgevonden omdat geen zicht op uitzetting bestond en verwijst hiertoe naar een opheffing van 10 februari 2005.

De rechtbank volgt eiser niet in zijn standpunt. Daartoe acht de rechtbank allereerst redengevend dat de opheffing van 19 februari 2007 niet als reden voor de opheffing vermeldt dat geen zicht op uitzetting zou bestaan. Voorts neemt de rechtbank in aanmerking dat eiser na 10 februari 2005 nog tweemaal in bewaring is gesteld. Bij beide inbewaringstellingen is niet vastgesteld dat geen zicht op uitzetting zou bestaan. De rechtbank neemt tevens in aanmerking dat een namens eiser ingesteld beroep tegen de voortduring van de op 22 oktober 2006 opgelegde maatregel van bewaring op 19 februari 2007 is ingetrokken. Het had in de rede gelegen dat eiser voornoemd beroep had doorgezet ter verkrijging van een rechterlijk oordeel over de vraag of het zicht op uitzetting inderdaad, zoals uit het besluit tot opheffing kan worden afgeleid, in voldoende mate aanwezig was. Nu eiser die mogelijkheid niet heeft benut en de gestelde aanwijzingen onvoldoende zijn om van de juistheid van eisers stelling uit te gaan, wordt deze verworpen.

De omstandigheid dat door verweerder bij de opheffing van 19 februari 2007 schadevergoeding is aangeboden maakt het voorgaande niet anders. Hieruit kan immers niet worden afgeleid dat sprake is geweest van een situatie waarin geen zicht op uitzetting bestond.

Na beoordeling van de door of namens eiser naar voren gebrachte beroepsgronden, concludeert de rechtbank dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard.

Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

5 JUN. 2007 15:23

AWB 07/0801

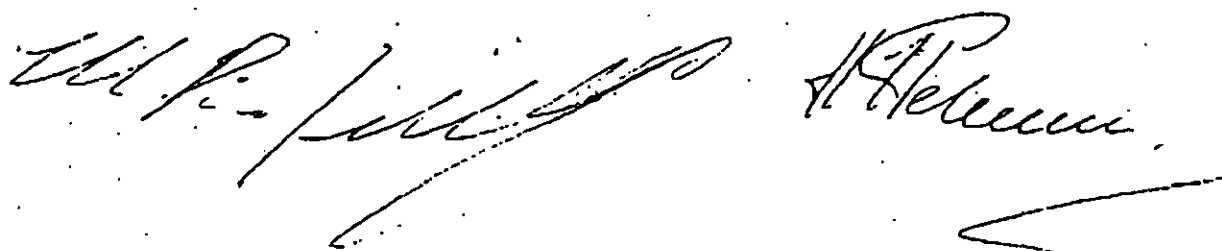
3

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan op 5 juni 2007 door mr. H.J. Fehmers, voorzitter, in tegenwoordigheid van M.R. van Kerkwijk, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

Afschrift verzonden op: 05 JUN 2007

Conc.: MvK
Coll: *PD*
D: C

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSGERECHTSHOF TE AMSTERDAM.

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstelverzuim) is niet van toepassing.

WATTILETE

advocaten

PER TELEFAX: 070-365 13 80 (*en per post)

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3496 B	12 JUN 2007
ZAAKNR. 700704050	
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Amsterdam, 12 juni 2007

Referentie: AWB 07/20801

Inzake: hoger beroep van tegen de uitspraak d.d. 5 juni
2007 van de rechtbank Den Haag, zittinghoudende te Amsterdam

BEROEPSCHRIFT

Appellant, geboren op , van Marokkaanse nationaliteit, thans verblijvende in het Detentiecentrum Zeist te Soesterberg, te dezer zake woonplaats kiezende te Amsterdam aan de Achillesstraat mrs. 95-97 hs (1076 PX) ten kantore van advocaat en procureur mr. J.G. Wattilete, welke door appellant bepaaldelijk daartoe gevolmachtigd namens hem dit beroepschrift ondertekent en indient.

Appellant is op 18 mei 2007 in vreemdelingenbewaring gesteld op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000. Appellant heeft tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld op 18 mei 2007.

Het beroep is ter zitting van 29 mei 2007 door de rechtbank Den Haag, zittinghoudende te Amsterdam behandeld. De rechtbank heeft op 5 juni 2007

mr. J.G. Wattilete
mr. M.O. Wattilete
dr. mr. E. Tahiri

Achillesstraat 95-97 hs
1076 PX Amsterdam
Telefoon: 020 6760266
Telefax: 020 6764848
wattilete-advocaten@hinet.nl

WATTILETE*advocaten*

uitspraak gedaan en het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond verklaard, waarbij het verzoek om schadevergoeding is afgewezen. Appellant kan zich niet verenigen met de inhoud van voornoemde uitspraak en stelt middels deze daartegen hoger beroep in, daartoe de volgende grief aanvoerende:

Grief

Ten onrechte heeft de rechtbank in de uitspraak van 5 juni 2007 overwogen, dat:

"blijkens het bericht van opheffing van 19 februari 2007 is de aan eiser op 22 oktober 2006 opgelegde maatregel maatregel van bewaring opgeheven omdat andere belangen prevaleren. Eiser stelt zich op het standpunt, dat voornoemde opheffing heeft plaats gevonden omdat geen zicht op uitzetting betond en verwijst hiertoe naar een opheffing op 10 februari 2005.

De rechtbank volgt eiser niet in standpunt. Daartoe acht de rechtbank allereerst redengevend dat de opheffing van 19 februari 2007 niet als reden voor de opheffing vermeldt dat geen zicht op uitzetting zou bestaan. Voorts neemt de rechtbank in aanmerking dat eiser na 10 februari 2005 nog tweemaal in bewaring is gesteld. Bij beide bewarings is niet vastgesteld, dat geen zicht op uitzetting zou bestaan. De rechtbank neemt tevens in aanmerking dat een namens eiser ingesteld beroep tegen de voortdwang van de op 22 oktober 2006 opgelegde maatregel van bewaring op 19 februari 2007 is ingetrokken. Het had in de reade gelegen dat eiser voornoemd beroep had doorgezet ter verkrijging van een rechterlijk oordeel over de vraag of zicht op uitzetting inderdaad, zoals uit het besluit tot opheffing kan worden afgeleid, in voldoende mate aanwezig was. Nu eiser die mogelijkheid niet heeft benut en de gestelde aanwijzingen onvoldoende zijn om van de juistheid van eisers stelling uit te gaan, wordt deze verworpen."

Toelichting

Zoals door de Afdeling eerder is overwogen (zie uitspraak van 18 mei 2005 in de zaak 200503257/1, JV 2005/282) behoort de rechtbank, indien een eerdere bewaring is opgeheven omdat geen zicht op uitzetting bestaat, bij een volgende inbewaringstelling te onderzoeken, of anders dan ten tijde van de opheffing van de eerdere bewaring, sprake is van feiten en omstandigheden, waaruit blijkt dat zulk zicht thans niet ontbreekt.

De bewaring van appellant is op 10 februari 2005 door de rechtbank opgeheven wegens het ontbreken van zicht op uitzetting naar Marokko. Appellant heeft in

WATTILETE

advocaten

deze zaak van 31 maart 2004 tot 10 februari 2005, derhalve ruim 10 maanden, in bewaring gezeten. Appellant is daarna op 9 juni 2006 opnieuw in bewaring gesteld. De bewaring van appellant is nadat verweerder dossierstudie had verricht op 22 augustus 2006 opgeheven omdat andere belangen prevaleerden.

Appellant is vervolgens op 22 oktober 2006 wederom in bewaring gesteld. De bewaring is op 19 februari 2007, derhalve na een periode van 4 maanden in bewaring te hebben verkeerd, opgeheven omdat andere belangen prevaleerden.

Uit het voorgaande volgt, dat aansluitend op de uitspraak van de rechtbank van 10 februari 2005, waarbij is vastgesteld door de rechtbank dat zicht op uitzetting naar Marokko ontbrak appellant nog twee keer in bewaring is gesteld. Tijdens deze periode van bewaring van appellant is niet gebleken dat verweerder er is in geslaagd het zicht op uitzetting van appellant naar Marokko of een ander land te vergroten. Sterker nog verweerder heeft zelf besloten de bewaring tot twee keer toe op te heffen. Het gegeven, dat verweerder niet expliciet heeft genoteerd, dat de bewaring is opgeheven wegens het ontbreken van zicht op uitzetting doet hier niet aan af. Het feit, dat de bewaring op 10 februari 2005 wegens het ontbreken van zicht op uitzetting is opgeheven door de rechtbank en verweerder aansluitend er niet in geslaagd om appellant gedurende 2 perioden van in totaal ruim 6 maanden bewaring uit Nederland te verwijderen, kan voldoende worden geacht om aan te nemen dat ten tijde van opheffing van de laatste bewaring op 19 februari 2007, niet is gebleken van het bestaan van uitzicht dat appellant uit Nederland kan worden verwijderd.

Het vorenstaande klemmt te meer daar van de zijde van verweerder in beroep geen feiten en omstandigheden zijn gesteld op grond waarvan thans wel zicht op uitzetting van appellant zou bestaan.

Door te stellen, dat een rechterlijk oordeel noodzakelijk is om de vraag te beantwoorden of er nog zicht op uitzetting bestaat, zoals de rechtbank heeft overwogen, heeft de rechtbank miskend dat het oordeel dat zicht op uitzetting ontbreekt ook anders dan uitsluitend door een rechterlijk oordeel kan worden vastgesteld. Appellant is van mening, dat op grond van de uitspraak van de rechtbank van 10 februari 2005 in samenhang met het tot twee keer toe opleggen van de maatregel van bewaring en het vervolgens opheffen hiervan door verweerder, zonder dat is gebleken dat tijdens deze perioden van bewaring het

WATTILETE *advocaten*

zicht op uitzetting op korte termijn is ontstaan, voldoende is te concluderen dat het zicht op uitzetting van appellant ten tijde van het opheffen van de laatste bewaring op 19 februari 2007 heeft ontbroken.

Bovendien heeft de rechtbank miskend dat voor appellant de weg naar de rechtbank niet meer open stond, omdat verweerder de maatregel van bewaring reeds had opgeheven. Het ingestelde beroep van appellant zou dan ook door de rechtbank om deze reden ongegrond zijn verklaard. Aangezien door verweerder voorts een schadevergoeding was aangeboden zou de rechtbank ook niet langs de weg van beantwoording van de vraag of appellant aanspraak zou maken op vergoeding van de door hem geleden schade tot een oordeel over het al dan niet bestaan van zicht op uitzetting hebben kunnen komen.

Conclusie

Gelet op het vorenoverwogene kan de beslissing van de rechtbank niet in stand blijven.

Appellant verzoekt uw Afdeling het hoger gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, de maatregel van bewaring op te heffen en het verzoek om schadevergoeding toe te wijzen.

Amsterdam, 12 juni 2007

Gemachtigde,

J. Wattilete

Bijlage:

- Uitspraak d.d. 5 juni 2007 van de rechtbank Den Haag.